

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.IV.37.394/2025/6.

A tanács tagjai: Dr. Sugár Tamás a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt bíró

Dr. Bögös Fruzsina bíró

Dr. Dobó Viola bíró

A felperes: Felperes1

Cím2

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala Kerületi1
Hivatala

Cím1

Az alperes képviselője: Dr. Izsák Nikolett kamarai jogtanácsos

A per tárgya: népegészségügyi jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 48.K.704.360/2024/5.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Törvényszék 48.K.704.360/2024/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és az eljárás bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja;
- az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét 42.000 (negyvenkétezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a Cím4 szám alatti rendelőben felnőtt háziiorvosi ellátást területi ellátási kötelezettség alapján biztosító gazdasági társaság, amely a működési engedélye szerint nem vesz részt az ügyeletben.

[2] Az alperes a 2024. október 14. napján kelt BP-10/NEO/05730-2/2024. számú határozatában a felperes engedélyét akként módosította, hogy a háziiorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „Nem vesz részt ügyeletben” helyett „Központi ügyeletben látja el” bejegyzésre változtatta. A határozat indokolásában hivatkozott az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Eatv.) 6/A. §-ára és az egészségügyi ellátás folyamatos működésének egyes szervezési kérdéseiről szóló 47/2004. (V. 11.) ESzCsM rendelet (a továbbiakban: ESzCsM rendelet) 15. § (6) bekezdésére, amely rendelkezések értelmében az ügyeleti ellátást 2024. október 1. napjától az Országos Mentőszolgálattal (a továbbiakban: OMSZ) kötött szerződés alapján látják el a területi ellátási kötelezettséggel működő háziorvosok, a (8a)–(8c) bekezdésekben meghatározott feltételek szerint. Erre figyelemmel az egészségügyi szolgáltatás gyakorlásának általános feltételeiről, valamint a működési engedélyezési eljárásról szóló 96/2003. (VII. 15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 96/2003. Korm. rendelet) 14. § (1) bekezdése alapján hivatalból felülvizsgálta az illetékességébe tartozó valamennyi érintett engedélyes működési engedélyét, és az ügyeletben való részvétel hiányára vonatkozó bejegyzéseket „Központi ügyeletben látja el” formára módosította.

[3] Az alperes a felperes eljárás megindításáról való értesítését az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 104. § (3) bekezdés a) pontja alapján mellőzte.

A felperes keresete és az alperes védirata

[4] A felperes keresetében az alperes határozatának megsemmisítését kérte. Sérelmezte, hogy az alperes nem értesítette őt az eljárás megindulásáról, melynek következtében nem tudta az ügyféli jogait gyakorolni, ezáltal nem teljesült a tisztességes eljárás követelménye.

[5] Álláspontja szerint az alperes jogszabálysértően járt el, mert nem értesítette az eljárásról és nem tisztázta a tényállást, ezzel megvalósítva az Ákr. 81. § (1) bekezdésének sérelmét. Kifejtette, hogy az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében írt észszerű határidőn belüli elintézés követelménye nem csak az Ákr. 50. § szerinti felső határt jelenti, hanem azt is, hogy a közigazgatási hatóságnak megfelelő időt kell rászánnia egy ügyre ahhoz, hogy megfontolt, megalapozott és a jogszabályoknak megfelelő döntést tudjon hozni. Hangsúlyozta, hogy az Alaptörvény XXIV. cikke, az Ákr. 2. § (2) bekezdése és 4. §-a alapján az alperesnek minden egyes működési engedély módosítási ügyben egyedi döntést kell hoznia, ezzel szemben az alperes egy „uniformizált sablon eljárást” folytatott le, az Ákr. 40-41. §-aiban foglalt feltételek hiányában „azonnali döntéshozatali eljárás” formájában.

[6] Álláspontja szerint az alperes a tényállást nem megfelelően tisztázta, s nem vizsgálta, hogy fennáll-e vonatkozásában a működési engedély módosításának valamennyi feltétele. Hangsúlyozta, hogy a feladatvégzés OMSZ-hez kerülését követően sem teljesültek a részvételének a 96/2003. Korm. rendelet 8. § (1) és (4) bekezdésében foglalt feltételei, az OMSZ-szel még nem kötött személyes közreműködői szerződést, nem rendelkezik felelősségbiztosítási szerződéssel sem.

[7] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte.

A jogerős ítélet

[8] A Fővárosi Törvényszék a 2025. április 4. napján kelt 48.K.704.360/2024/5. számú ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette.

[9] A döntés indokolásában kifejtette, hogy a működési engedély természeténél fogva egy adott tevékenység végzésére vonatkozó feltételek teljesülését igazoló hatósági aktus, amely hivatalosan feljogosítja az engedély birtokosát a tevékenység végzésére. Célja annak biztosítása, hogy az adott tevékenység megfeleljen a vonatkozó jogszabályoknak és szakmai követelményeknek. Kiadásának előfeltétele, hogy az érintett jogalany teljesítse a jogszabályban meghatározott feltételeket. A működési engedély meghatározza az engedélyes tevékenységi körét és területét, az adott tevékenység engedély nélküli végzése jogsértő, és szankciókat vonhat maga után. A működési engedély tehát egy biztosíték arra, hogy az adott tevékenységet szabályos és ellenőrzött keretek között végzik, minimalizálva a jogi és egyéb kockázatokat. Ebbe a konstrukcióba illeszkedik a 96/2003. Korm. rendelet azon rendelkezése

is, amely az ügyeleti rendszerben való közreműködés „tényének” rögzítését írja elő a működési engedélyben. Ez az előírás ugyanis azt jelenti, hogy amennyiben tényszerűen fennállnak, vagyis ténylegesen megvalósulnak az ügyeletben való részvétel feltételei (közreműködői szerződés, felelősségbiztosítási kötvény és egyéb kötelezettségvállalások, valamint az előírt személyi és tárgyi feltételek), úgy a közreműködés tényét rögzíteni lehet (sőt szükséges) a működési engedélyben akár kérelemre annak kiadásakor, akár utóbb az engedély hivatalból történő módosításával. Erre azonban csak akkor kerülhet sor, ha már teljesültek a tevékenység végzésének feltételei.

[10] Az alperes döntése azonban a működési engedély természetének torzított szemléletén alapul, és nem felel meg a valóságnak, mivel a felperes nem igazolta, – sőt, az alperes által kétségbe nem vont állítása szerint nem is teljesíti – az ügyeletben való közreműködés jogszabályban előírt feltételeit. Attól, hogy létezik olyan jogszabályi előírás, amely szerint a háziorvosoknak és a házi gyermekorvosoknak közreműködniük kell az OMSZ által szervezett központi ügyeletben, és meg kell teremteni ennek feltételeit, nem következik, hogy ezt az előírást a működési engedélyben is ismételten rögzíteni kellene. Különösen nem lehet ezt a közreműködés megvalósult tényeként feltüntetni, majd a feltételek nemteljesülése esetére a működési engedély megszegésének szankciójával fenyegetni.

[11] A jogerős ítélet kitért arra, hogy meg kell különböztetni a sommás eljárásrendtől a hivatalbóli eljárásban történő nyolc napon belüli döntéshozatalt. Az utóbbi esetében az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontja megengedi, hogy az ügyfél ne kapjon értesítést az eljárás megindításáról. A jelen ügyben az alperes ezt az eljárási formát alkalmazta, erre is hivatkozott a határozat indokolásában. A Kúria Kfv.37.173/2024/7. számú döntésére tekintettel rögzítette azonban, hogy az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontja csak akkor alkalmazható, ha a tényállás teljeskörűen tisztázott, és az ügyféli jogok nem sérülnek. A jelen esetben pedig a működési engedély szerepének hatóság általi félreértelmezése miatt elmaradt annak a tisztázása, hogy teljesültek-e az engedély módosításának jogszabályi feltételei. Amennyiben a felperest értesítették volna az eljárás megindításáról, úgy nyilvánvalóan lett volna ezzel kapcsolatban tényállítása vagy észrevétele. Az értesítés elmaradásával tehát sérültek az ügyféli jogai, ám nem valósult meg olyan lényeges mulasztás, amely a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján szükségessé tenné az alperes határozatának megsemmisítését, és a közigazgatási eljárás ismételt lefolytatását, mert a felperes a perben világossá tette, hogy a működési engedély módosításakor nem voltak és jelenleg sincsenek meg a módosított működési engedély kiadásához szükséges feltételek. Megfelelő orvoslást nyert tehát a közigazgatási eljárásban megvalósult tényállástisztázási hiányosság. A vonatkozó jogszabályi rendelkezés helyes értelmezésének és a tényállás ahhoz igazított tisztázásának eredményeként pedig világossá vált, hogy az alperes megalapozatlanul módosította a felperes működési engedélyét az ügyeletben való közreműködés tényének bejegyzésével.

[12] A bíróság a fentiekre figyelemmel a Kp. 92. § (1) bekezdés d) pontja alapján – új eljárásra kötelezés nélkül – semmisítette meg az alperesi határozatot, mivel a Kp. 90. § (1) bekezdés a) pontja értelmében kizárt volt a döntés megváltoztatása.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[13] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró bíróság új eljárásra utasítását kérte.

[14] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Alaptörvény 28. cikkét, a Kp. 2. § (2) bekezdésében meghatározott tisztességes bírósági eljárás alapelvét, a Kp. 20. § (1), (4) és (6) bekezdését és az 51. § (7) bekezdését. Az ítélet megalapozatlan, téves jogi következtetést tartalmaz. Az elsőfokú bíróság nem tett eleget a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 221. §-a és 346. § (4)-(5) bekezdései szerinti indokolási kötelezettségének. Tévesen értelmezte az ESzCsM rendelet 15. § (1), (6), (8b) és (8c) bekezdéseiben, a 96/2003. Korm. rendelet 7. § (2) bekezdésében, 11. (2) bekezdés k) pontjában, 14. § (1) bekezdésében foglaltakat.

[15] Az alperes kifejtette, hogy nem ért egyet a támadott ítéletben kifejtett bírósági jogértelmezéssel, és vitatja a téves jogértelmezés alapján levont következtetéseket. Álláspontja szerint a támadott ítélet indokolása hiányos, nem tartalmaz ugyanis indoklást a tekintetben, hogy miért mellőzte a bíróság a védiratban foglalt védekezést.

[16] A felülvizsgálati kérelem szerint a hatályos jogi szabályozás külön szakmaként ismeri el a központi ügyeletet, illetve a háziorvosi ellátást. A 96/2003. Korm. rendelet 7. § (2) bekezdés b) pontja alapján alapellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató esetében a működési engedély kiadására a járási/kerületi hivatalok jogosultak. A 96/2003. Korm. rendelet 7. § (2a) bekezdése pedig kimondja, hogy a fentiektől eltérően az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató részére az országos tisztifőorvos adja ki a működési engedélyt abban az esetben, ha a háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásról az Eatv. 6/A. §-a értelmében az állami mentőszolgálat gondoskodik.

[17] A tárgyi ügyben módosításra került működési engedélyben a módosítást követően sincs szakmaként megjelölve a központi ügyeleti ellátás, a felperes működési engedélye továbbra is kizárólag a 6301 szakmakódú, háziorvosi ellátásra szól. Az OMSZ által működtetett, háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásra vonatkozó működési engedélyt (szakmakód: 4601 központi ügyelet) a Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ (a továbbiakban: NNGYK) adta ki.

[18] A 96/2003. Korm. rendelet 11. § (2) bekezdés k) pontja alapján a kerületi hivatalok által a háziorvosi (szakmakód: 6301) és házi gyermekorvosi szakmára (szakmakód: 6302) kiadott működési engedélyeknek mindössze az ügyeleti, készenléti rendszerben való közreműködés tényét szükséges tartalmaznia, alperes ezt tüntette fel határozatában.

[19] Az alperes ezek alapján a felülvizsgálati kérelmében hangsúlyozta, hogy a Fővárosi Törvényszék ítéletében tévesen jutott arra az álláspontra, hogy alperesi határozat a felperes számára új kötelezettséget írt elő. Ugyanis a határozat mindössze a hivatkozott jogszabályi előírásoknak tett eleget, új kötelezettséget felperes részére nem keletkeztetett.

[20] Alperes továbbá hangsúlyozta azt is, hogy általános útmutatást kapott a felettes szervtől, amelytől nincs lehetősége eltérni az eljárása során.

[21] A felperes ügyeletben való részvételi kötelezettségét nem önmagában az alperes határozata, hanem a megváltozott jogi környezet eredezteti, amelynek révén irreleváns a felperesnek a peres eljárás során tett valamennyi arra vonatkozó nyilatkozata, amelyben az OMSZ és a felperes között megkötendő szerződés hiányára hivatkozik. Az alperes nem hozhatott volna olyan döntést, miszerint felperes nem vesz részt az ügyeletben, mert akkor az ESzCsM rendelet 15. § (8a) bekezdésben előírtak megsértésével járt volna el.

[22] Az alperes hivatkozott a Kúria hasonló ügyben meghozott, Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzésének elvi tartalmára, amelynek [57] szakasza szerint a működési engedély egyik kötelező tartalmi eleme - az ügyeleti rendszerben való közreműködés ténye - módosításához nem lehet olyan feltételek teljesülését támasztani, mint amelyek a működési engedély kiadásához szükségesek.

[23] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Döntés a felülvizsgálati kérelem befogadásáról

[24] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a szétartó elsőfokú joggyakorlatra figyelemmel, valamint az ad) alpontja kapcsán hivatkozott eljárási szabályszegés vizsgálatára tekintettel fogadta be.

A Kúria döntése és jogi indokai

[25] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

[26] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[27] A Kúriának hivatalos tudomása van arról, hogy a Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. és a Kfv.IV.37.153/2025/10. számú határozataiban hasonló tényállású ügyben döntött, ezért elsőként azt vizsgálta, hogy a jelen ügy és a Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú ügy között fennáll-e az ügyazonosság.

[28] A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa a Jpe.I.60.002/2021/7. számú határozatában munkálta ki az ügyazonosság megállapításának kritériumait. Eszerint „az ügyazonosság több tényező által befolyásolt, összetett jogfogalom, amelyet mindig esetről esetre kell vizsgálni.

Nincs ügyazonosság eltérő anyagi jogi háttérű, azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kérelmet tartalmazó, vagy azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő tényállású közigazgatási ügyek és annak alapján indult közigazgatási jogviták között. Alappal kérdőjelezhető meg az ügyazonosság továbbá: azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kereseti vagy eltérő felülvizsgálati érvelés esetén.”

[29] A felülvizsgálati bíróság megállapította, hogy a perbeli és a Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. valamint Kfv.IV.37.153/2025/10. számú ügyeinek tényállásai majdnem teljes mértékben megegyeznek, mert mind a perbeli, mind a hivatkozott ügyekben az alperes a felperes működési engedélyének módosítása tárgyában hivatalból indított eljárást, amelynek eredményeként az alperes támadott határozatával a felperes működési engedélyét hivatalból módosította és az adott szakmán belül az ügyeleti feladatot „Nem vesz részt ügyeletben” helyett „Központi ügyeletben látja el” formában rögzítette. Az ügyekben ugyanaz a jogkérdés képezte továbbá a jogvita tárgyát, nevezetesen, hogy önmagában a jogszabálmódosítással előírt kötelezettség megalapozta-e működési engedély módosítását. A Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú ügyének tényállása ugyan házi gyermekorvosi ellátás szakmára vonatkozik, míg a perbeli tényállás szerint a felperes felnőtt háziiorvosi ellátást biztosít (hasonlóan a Kfv.IV.37.153/2025/10. számú ügy tényállásához), a jogszabályi környezet egyezősége miatt azonban e tényállásbeli különbség relevanciával nem bír.

[30] A perbeli esetben a felperes felnőtt háziiorvosi ellátást biztosít, a részére korábban kiadott működési engedély értelmében az ügyeletben nem vett részt. Az Eatv. 2023. január 1-jétől hatályos 6/A. §-a szerint az állami mentőszolgálat gondoskodik az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziiorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásról. Az ESZCsM rendelet 15. § (6) bekezdése szerint az ügyeleti szolgálatot, valamint a központi ügyeletet a területi ellátási kötelezettséggel működő háziorvos az OMSZ-szal kötött szerződésének megfelelően látja el. A területi ellátási kötelezettség nélkül háziiorvosi tevékenységet végző orvos az ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzített feltételek szerint működik közre az ügyelet ellátásában. Végül pedig a háziiorvosi, házi gyermekorvosi és fogorvosi tevékenységről szóló 4/2000. (II. 25.) EüM rendelet 2023. június 1-től hatályos 4. § (2) bekezdés e) pontja szerint a háziorvos feladatkörébe tartozik továbbá a háziiorvosi, házi gyermekorvosi ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzítettek szerint az ügyeleti szolgálatban való, az egészségügyi ellátás folyamatos működtetésének egyes szervezési kérdéseiről szóló miniszteri rendeletben meghatározottak szerinti részvétel. Ezen rendelkezések alapján megállapítható, hogy a felnőtt háziorvosok, így a felperes ügyeletben való részvételének kötelezettsége fennáll.

[31] A Kúria megállapította, hogy az alperes az előzőekben említett jogszabályi rendelkezések változására tekintettel indított eljárást és hozta meg perbeli határozatát, amellyel a felperes részére korábban kiadott működési engedélyt akként módosította, hogy a háziiorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „Nem vesz részt ügyeletben” helyett „Központi ügyeletben látja el” formában rögzítette.

[32] A Kúria Kfv.VI.37.120/2015/7. számú ítéletben kifejtett érvelése szerint „[a]z új ügyeleti rendszerre való áttérést követte le az alperes - a szakmai felettes szerv utasításával összhangban - a működési engedély hivatalbóli módosításával, ami mindössze abban merült ki, hogy a házi gyermekorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „Nem vesz részt ügyeletben” helyett „Központi ügyeletben látja el” adatra módosította. A módosítással a

működési engedély kötelező tartalmi elemében [96/2003. Korm.rendelet 11. § (2) bekezdés k) pontja] történt változás, nem pedig abban szakmában, amelyre eredetileg a működési engedély kiadásra került.” (Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzés [49] bekezdés)

[33] A felülvizsgálati bíróság az ügyazonos Kfv.VI.37.120/2025/7. és Kfv.IV.37.153/2025/10. számú végzéseinek indokolásában rámutatott továbbá, az eljáró bíróság jogerős ítéletében összemosta a működési engedély kiadásának és az ügyeletre vonatkozó bejegyzés módosításának a feltételeit, „mivel a jelen esetben nem a működési engedély kiadásának jogszerűsége, hanem a működési engedély módosításának jogszerűsége képezte a jogvita tárgyát. Az elsőfokú bíróság lényegében egy adott szakmára vonatkozó működési engedély kiadása feltételei meglétének ellenőrzését támasztotta a módosítás feltételeként, holott a működési engedély módosításával - az iratokból megállapíthatóan - az eredeti szakma nem, hanem csupán a működési engedély egyik kötelező tartalmi eleme változott” {Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzés [51] bekezdés}.

[34] A Kúria megállapította, hogy a perbeli esetben az eljáró bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy amennyiben tényszerűen fennállnak, vagyis ténylegesen megvalósulnak az ügyeletben való részvétel feltételei (közreműködői szerződés, felelősségbiztosítási kötvény és egyéb kötelezettségvállalások, valamint az előírt személyi és tárgyi feltételek), úgy a közreműködés tényét rögzíteni lehet (sőt szükséges) a működési engedélyben akár kérelemre annak kiadásakor, akár utóbb az engedély hivatalból történő módosításával {jogerős ítélet [11] bekezdés}. Ezen érvelés szerint tehát a működési engedélyben kötelezően feltüntetendő, ügyeletben való részvételre vonatkozó adat módosítását meg kellett volna, hogy előzze a szakmára előírt feltételek tisztázása. A felülvizsgálati bíróság hangsúlyozza, hogy a perbeli esetben kizárólag az bír relevanciával, hogy mivel a 2023-ban bekövetkezett jogszabályváltozások alapján a felperes működési engedélyének egyik kötelező tartalmi elemében a jogszabályok kötelező előírásánál fogva változás következett be, az alperesnek hivatalbóli módosítási kötelezettsége keletkezett a jogszabályváltozásra tekintettel a felperes működési engedélye tekintetében, e körben pedig az alperesnek nem volt mérlegelési lehetősége/kötelezettsége.

[35] A Kúria utal az ügyazonos fentebb hivatkozott végzéseinek indokolására, amely szerint „a működési engedély módosításának nem feltétele a közreműködői szerződés megléte, az az ügyelet ellátásához szükséges, anélkül ugyanis az ügyeletben ténylegesen nem működhet közre a háziorvos/házi gyermekorvos. Az, hogy a felperes megkötötte-e a közreműködői szerződést és azt bejelentette-e a 96/2003. Korm.rendelet 12/A. § (1) bekezdésben foglaltak szerint, jelen jogvitának nem képezte a tárgyát, az legfeljebb az ügyeleti kötelezettség teljesítésének ellenőrzése körében vizsgálható” {Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzés [53] bekezdés}.

[36] A felülvizsgálati bíróság a fentiekben kifejtettekre figyelemmel a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontját alkalmazva hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárásban az eljáró bíróságnak a felperes keresetéről a jelen végzésben kifejtett jogértelmezés szem előtt tartásával kell döntenie.

[37] A Kúria jelen ügyben ítélező tanácsa jogkérdésben nem kívánt eltérni a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozataitól, ellenkezőleg: határozatát a Kfv.VI.37.120/2025/7., Kfv.VI.37.149/2025/7., Kfv.IV.37.153/2025/10., Kfv.III.37.168/2025/5., Kfv.V.37.175/2025/5., Kfv.V.37.185/2025/6., Kfv.IV.37.406/2025/6., Kfv.VII.37.387/2025/4. számú határozatokban is már kifejtett jogértelmezésre alapította, ezért a jogegység érdekében előzetes döntéshozatali indítvány előterjesztésére nem volt szükség [Bszi. 32. § (1) bekezdés b) pont].

A döntés elvi tartalma

[38] *A működési engedély egyik kötelező tartalmi elemében bekövetkező jogszabályváltozás alapján helye van az engedély hivatalbóli módosításának. A módosításhoz nem lehet olyan feltételek teljesülését támasztani, mint amelyek a működési engedély kiadásához szükségesek.*

Záró rész

[39] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése szerint a felek tárgyalás tartására irányuló kérelme hiányában tárgyaláson kívül járt el.

[40] Az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének összegét a Kúria a Kp. 110. § (3) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt. A Kúria a felülvizsgálati perköltség összegéről a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 82. § (2)-(3) bekezdéseire, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendeletben foglaltakra is figyelemmel, a felszámítással egyezően, 6 munkaóra figyelembevételével határozott. A felperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért e körben a Kúriának döntenie nem kellett.

[41] A végzéssel szemben a felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. október 7.

Dr. Sugár Tamás s.k.

a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.

Dr. Balogh Zsolt s.k.

előadó bíró

bíró

Dr. Bögös Fruzsina s.k.

Dr. Dobó Viola s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hiteléül: